

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

23 mei 2008

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Carl Decaluwe en Bart Martens, mevrouw Fientje Moerman
en de heer Jan Peumans –**

**houdende wijziging
van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000,
wat betreft de hoeveelheid gratis ontvangen elektriciteit,
van het Aardgasdecreet van 6 juli 2001,
wat betreft de uitbreiding van de dekkingsgraad van het aardgasdistributienetwerk,
van het REG-decreet van 2 april 2004,
wat betreft de Autonome Commissie Energiebeleid Vlaanderen,
van het EPB-decreet van 22 december 2006,
wat betreft de controles,
en van het decreet van 25 mei 2007
tot wijziging van het decreet van 20 december 1996
tot regeling van het recht op minimumlevering
van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000
houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen,
en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt,
wat betreft de openbaredienstverplichtingen**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemene toelichting

Zowel de energiemarkt als het energiebeleid maakt, onder andere onder invloed van de Europese regelgeving inzake liberalisering en klimaat, een ingrijpende verandering door. Het is dan ook wenselijk dat de Vlaamse decreten de ontwikkelingen op de voet volgen.

Tevens is die jonge regelgeving nogal eens aan aanpassingen en bijstellingen onderhevig. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de toekenning (rusthuizen) en de toepassing (daguren) van de ‘gratis’ kWh, voor de aardgasnetuitbreiding, voor de advisering over het beleid (Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen) en met betrekking tot het certificaat voor de energieprestaties van gebouwen (de rol van de notaris bij de handhaving en het optreden van technisch ingenieurs als verslaggever).

Tegelijkertijd wordt een aantal fouten van een erratum of corrigendum voorzien.

Commentaar bij de artikelen**Artikel 1**

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikelen 2 tot en met 4 en 24, 1°

Kennelijk bestaat er onduidelijkheid over het feit of rusthuizen nog recht hebben op gratis kWh voor het aantal inwoners dat in het rusthuis gedomicilieerd is. De oorzaak is de aanpassing van het begrip “huishoudelijke afnemer” (in artikel 2, 25°, van het Elektriciteitsdecreet). De nieuwe definitie van het begrip “huishoudelijke afnemer” zorgt ervoor dat btw-plichtigen en rechtspersonen die een leveringscontract zijn aangegaan met een leverancier, vanaf 10 juli 2008 niet meer beschouwd kunnen worden als een huishoudelijke afnemer. De meeste leveringscontracten voor de levering van elektriciteit en aardgas aan rusthuizen zijn inderdaad gesloten door een btw-plich-

tige of rechtspersoon. Dat zou ertoe leiden dat zij niet meer vallen onder de algemene bepaling die stelt dat zij recht hebben op gratis elektriciteit (in artikel 18bis, §1, van het Elektriciteitsdecreet).

Nochtans was het geenszins de bedoeling om de toekenning van gratis kWh aan rusthuizen stop te zetten. Daarom stellen we voor om “elke titularis van de aansluiting van een gebouw, zoals bedoeld in §4,” aan “elke in zijn distributienet aangesloten huishoudelijke afnemer” toe te voegen. De gebouwen, bedoeld in §4, zijn de appartementsgebouwen, bejaardentehuizen en andere gebouwen waar slechts een aansluiting aanwezig is, maar waarvan de elektriciteit wordt afgenomen door verschillende personen die in het gebouw gedomicilieerd zijn.

In een advies van 4 maart 2008 over de gratis kWh wijst de VREG erop dat in artikel 18bis, §5, van het Elektriciteitsdecreet is bepaald dat de gratis hoeveelheid elektriciteit moet worden geleverd tijdens de normale daguren en niet meer kan bedragen dan het jaarlijkse verbruik tijdens die uren op de desbetreffende aansluiting op het distributienet. Het schrappen van de verwijzing naar de daguren in het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 november 2003 tot vaststelling van de nadere regels voor de toekenning en de verrekening van de gratis elektriciteit voor huishoudelijke afnemers, dat in werking is getreden op 1 april 2008, moet dan ook gepaard gaan met een wijziging van §5 van artikel 18bis van het Elektriciteitsdecreet in dezelfde zin.

Artikel 5

Dit artikel zet een fout recht met betrekking tot de nummering van een artikel.

Artikelen 6 en 7

In de definities van “aansluitbaarheidsgraad” en “aansluitingsgraad” zal niet enkel verwezen worden naar de ontsloten respectievelijk aangesloten gebouwen, maar ook naar ontsloten respectievelijk aangesloten wooneenheden. Dat zorgt ervoor dat appartementen ook in rekening worden gebracht bij het bepalen van de aansluitbaarheids- en aansluitingsgraad. De netbeheerders hebben in het verleden bij de rapportering overigens ook telkens rekening

gehouden met gebouwen en wooneenheden. Om de vergelijkbaarheid te kunnen behouden, lijkt deze wijziging dan ook noodzakelijk.

Artikelen 8, 21 en 24, 2° en 3°

Tijdens de parlementaire bespreking werd gesteld dat de invoering van de nieuwe definitie van “huishoudelijke afnemer” tot doel had te verduidelijken dat enkel de natuurlijke personen die een leveringscontract hebben gesloten op eigen naam recht hebben op de sociale openbaredienstverplichtingen. Hetzelfde geldt bijgevolg voor de maatregel van de gratis kWh. Gemengde eindafnemers (afnemers met een privé-verbruik en professioneel verbruik op dezelfde meter) die een contract afgesloten hebben op naam van een rechtspersoon of btw-plichtige, zullen vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe definitie daar geen recht meer op hebben.

Om dat doel te bereiken, blijkt de aangebrachte toevoeging in de definitie van “huishoudelijke afnemer”, met name de zinsnede “behoudens in het geval dat het leveringscontract voor de levering van elektriciteit op het afnamepunt in kwestie werd gesloten door een rechtspersoon of btw-plichtige”, niet afdoende te zijn. Niet alle uitoefenaars van vrije beroepen beschikken over rechtspersoonlijkheid en zij zijn ook niet allemaal btw-plichtig. Nochtans worden zij beschouwd als een ‘onderneming’ en dienen zij over een ondernemingsnummer te beschikken.

Daarom wordt voorgesteld om de toevoeging aan de definitie van huishoudelijke afnemer, zowel in het aardgas- als in het elektriciteitsdecreet, te wijzigen in “behoudens in het geval dat het leveringscontract voor de levering van [elektriciteit respectievelijk aardgas] op het afnamepunt in kwestie werd gesloten door een onderneming, zoals bedoeld in artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een kruispuntbank voor ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen.”.

Dit artikel 2, 3°, definieert “onderneming” als “de rechtspersoon, de natuurlijke persoon en de vereniging die zich in de Kruispuntbank van Ondernemingen moet inschrijven”. In artikel 4 van dezelfde wet staan de categorieën van ondernemingen beschreven die ingeschreven moeten worden in de Kruispuntbank voor Ondernemingen. Het gaat

daarbij dus ook om de natuurlijke personen die als zelfstandige een intellectueel, vrij of dienstverlenend beroep uitoefenen.

Artikelen 9, 22 en 24, 3°

Op 23 mei 2007 werd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het decreet tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, aangenomen. Het decreet werd op 25 mei 2007 door de Vlaamse Regering bekrachtigd en is op 10 juli 2007 in het Belgisch Staatsblad verschenen. Dat decreet trad in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de artikelen 9, 1°, en 15, 1°, die in werking treden een jaar na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 19 van het decreet van 25 mei 2007 voegt in het Aardgasdecreet een artikel 18bis in waardoor de leverancier van aardgas geen kosten kan aanrekenen bij het ‘droppen’ van wanbetalers. Een ander artikel 18bis betreffende de aansluitbaarheidsgraad van de aardgasnetbeheerder werd echter voorheen reeds ingevoegd door het decreet van 22 december 2006 houdende wijziging van het Aardgasdecreet van 6 juli 2001, wat de uitbreiding van de dekkingsgraad van het aardgasdistributienetwerk betreft. Om verwarring te vermijden, of dit ‘nieuwe’ artikel 18bis het oude overschrijft dan wel of er twee artikelen 18bis in het Aardgasdecreet bestaan, is het dan ook wenselijk dat die onduidelijkheid wordt rechtgezet.

Daarvoor moet enerzijds artikel 19 van het decreet van 25 mei 2007 ingetrokken worden. Hierdoor wordt de verbindende kracht van de regeling weggenomen vanaf haar inwerkingtreding, zodat de regel wordt geacht nooit te hebben bestaan (ex tunc et ab initio). Anderzijds dient de regeling, zoals bedoeld in het voormelde artikel 19, opnieuw opgenomen worden zodat die het beoogde rechtseffect zal hebben.

Voor een goede aaneensluiting van de regelgeving en in het belang van de rechtszekerheid dient het voorliggende voorstel van decreet dan ook terugwer-

kende kracht te hebben vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 25 mei 2007. Het decreet zal dan ook uitwerking hebben met ingang van 10 juli 2007. Aangezien dit voorstel van decreet slechts twee wetgevingstechnische wijzigingen bevat en er inhoudelijk geen enkele verandering ten opzichte van het op 23 mei 2007 door het Vlaams Parlement aangenomen decreet wordt beoogd, en aangezien er geen afbreuk wordt gedaan aan het gelijkheidsbeginsel of aan de rechten die beschermd zijn door artikel 1 van het eerste toegevoegde protocol bij het EVRM, is de terugwerkende kracht dan ook gerechtvaardigd.

Artikelen 10 en 11

In de ‘captive markt’ traden de distributienetbeheerders tevens op als leverancier. Zij voerden met behoorlijk resultaat campagnes om mensen er toe aan te zetten over te schakelen op aardgas. In de geliberaliseerde markt zorgen niet de distributienetbeheerders, maar de leveranciers voor de beleving van klanten. Zij zijn het die voortaan met wisselend succes klanten aansporen om eventueel van leverancier te veranderen of voor aardgas te kiezen. De distributienetbeheerders beperken zich tot het informeren van klanten dat aardgas beschikbaar wordt als gevolg van een netuitbreiding. De kans bestaat dus dat, in tegenstelling tot voor 2003, de verhoging van de aansluitbaarheidsgraad aanleiding geeft tot een verlaging van de aansluitingsgraad. Uiteraard heeft een dergelijke ontkoppeling van netuitbreiding en aansluitingen ook gevolgen voor de tarieven. De kosten moeten namelijk verrekend worden in de distributietarieven en vervolgens doorgerekend in de prijs die door een verhoudingsgewijs afnemend klantenbestand gedragen moet worden. De beide artikelen geven de Vlaamse Regering dan ook de mogelijkheid om bij een afname van de aansluitingsgraad het tijdsplan te kunnen wijzigen.

Artikel 12

Dit artikel zet een fout recht met betrekking tot de nummering van een artikel.

Artikel 13

Het geldende artikel verplicht de aardgasdistributienetbeheerder om een aansluitbaar gebouw voorwaardelijk aan te sluiten op het aardgasdistributienet. De

voorwaarde is onder andere, afgezien van het feit dat het gebeurt overeenkomstig het technisch reglement en op verzoek van de eigenaar, dat bij nieuwbouw de eigenaar over een geldige bouwvergunning beschikt. Twee andere voorwaarden slaan op niet alle aansluitbare ‘gebouwen’, maar alleen de aansluitbare “woningen”. Het gaat enerzijds om het vergund zijn of het geacht worden vergund te zijn van bestaande “woningen” en anderzijds om de technische haalbaarheid van een onderboring en het niet gepland zijn van een dubbelzijdige aanleg bij “woningen” buiten woongebied. Er is evenwel geen reden om andere gebouwen dan woningen niet aan de betreffende voorwaarden te onderwerpen. Bijgevolg wordt voorgesteld om “woningen” te vervangen door “gebouwen”.

Artikel 14

In de huidige tekst van dit artikel wordt bepaald dat de Vlaamse Regering via het technisch reglement kan bepalen op welke wijze informatie over gasuitbreidingen ter beschikking wordt gesteld van het publiek. Conform artikel 8 van het Elektriciteitsdecreet en artikel 7, §4, van het Oprichtingsdecreet, wordt het technisch reglement evenwel opgesteld door de VREG en vervolgens goedgekeurd door de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid. Voorgesteld wordt om de formulering daarom te herformuleren tot: “Het technisch reglement kan nader bepalen op welke wijze deze informatie ter beschikking wordt gesteld.”.

Artikel 15 en 16

In het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid werd het energiebeleid als beleidsveld in eerste instantie toegewezen aan het bevoegdheidsdomein Economie (toenmalig beleidsdomein Economie, Werkgelegenheid en Toerisme). In het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid is er in principe slechts één strategische adviesraad per bevoegdheidsdomein. Voor het bevoegdheidsdomein Economie is dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

Gezien de grote impact van het energiebeleid op het klimaatbeleid, werd er in het REG-decreet (artikelen 30 tot en met 34) voor gekozen om als adviesraad voor energie een Autonome Commissie Energiebeleid Vlaanderen op te richten, zowel binnen de adviesraad voor het bevoegdheidsdomein Economie als binnen de adviesraad voor het bevoegdheidsdomein

Leefmilieu (respectievelijk de SERV en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen).

Ondertussen werd, vóór de inwerkingtreding van het Beter Bestuurlijk Beleid, de samenstelling van de verschillende beleidsdomeinen grondig veranderd. In dat kader werd het energiebeleid als beleidsveld toegewezen aan het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie (Organisatiebesluit van 3 juni 2005). Voor dat beleidsdomein is de Minaraad de strategische adviesraad.

Volgens artikel 35 van het REG-decreet moet elk ontwerp van uitvoeringsbesluit van het REG-decreet door de Vlaamse Regering voor advies worden voorgelegd aan de Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen. De afdeling Wetgeving van de Raad van State stelt evenwel in haar adviespraktijk (bijvoorbeeld advies nr. 38.247/1) dat de omstandigheid dat de Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen niet operationeel zijn, het niet inwinnen van het advies van die commissies niet vermag te rechtvaardigen.

Om de coherentie met de hertekening van het adviesradenlandschap in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid te bewaren, om zowel de ecologische als de sociaaleconomische dimensie van het energiebeleid te erkennen en om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State, wordt daarom voorgesteld de bepalingen in verband met de Autonome Commissies Energiebeleid Vlaanderen te vervangen door een bepaling die de Vlaamse Regering gebiedt om voorontwerpen van decreet en voorontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die betrekking hebben op het energiebeleid, met uitzondering van het begrotingsdecreet, zowel aan de SERV als aan de Minaraad voor advies voor te leggen. Uiteraard sluit dat geenszins uit dat voor bepaalde voorontwerpen beide raden samen een gemeenschappelijk advies formuleren. De Vlaamse Regering erkent overigens de meerwaarde die dergelijke adviezen kunnen opleveren.

Artikelen 17, 19 en 20

Elke eigenaar die een gebouw wil verkopen of verhuren, kan op grond van artikel 20, §§1 en 2, van het EPB-decreet door de Vlaamse Regering worden verplicht om een energieprestatiecertificaat te laten opstellen. Dat certificaat moet kunnen voorgelegd worden aan een kandidaat-koper of -huurder van

een gebouw. Op die manier kan de kandidaat-koper of -huurder bij zijn beslissing om het gebouw al dan niet te kopen of te huren, rekening houden met de te verwachten energiekosten.

In dat kader kan het evenwel nuttig zijn dat aan bepaalde derden die bij verkoop of verhuur betrokken zijn, door de Vlaamse overheid verplichtingen worden opgelegd in het kader van het laten naleven van de verplichting, bedoeld in artikel 20, §§1 en 2, van het EPB-decreet.

Een goed voorbeeld van een dergelijke derde partij is de notaris die door de partijen als instrumenterend ambtenaar aangesteld wordt bij de verkoop. Door het inschakelen van de notaris kan enerzijds de daadwerkelijke naleving van de verplichting door de verkoper beter gegarandeerd worden, doordat de notaris kan verifiëren of er een energieprestatiecertificaat aanwezig is en of de koper wel degelijk kennis heeft genomen van de inhoud van het certificaat. Anderzijds kan tevens een informatiestroom richting het Vlaams Energieagentschap ontstaan die nuttig kan zijn voor het handhaven van de verplichting.

De twee wijzigingen betreffen verduidelijkingen van de geldende regelgeving.

Artikel 18

Richtlijn 2002/91/EG bepaalt dat de in het kader van de richtlijn optredende energie-deskundigen, met name de verslaggevers, over de nodige kwalificaties moeten beschikken. Het Vlaams Parlement heeft die vereiste in het Energieprestatie- en het EPB-decreet door een objectief criterium, namelijk een diplomavereiste, ingevuld. Op basis van de vereiste kan men, gezien de opleiding, uitgaan van een vermoeden van deskundigheid bij personen die houder zijn van een van de in aanmerking komende diploma's. De decreetgever heeft verkozen om de diplomavereiste op het niveau van een specifiek masterdiploma in te vullen.

De ingenieursopleidingen bieden vanuit hun basisopleiding garanties voor het voldoen aan het vermoeden van deskundigheid. De enige uitzondering die op het bezit van een ingenieursdiploma wordt gemaakt, geldt voor architecten, vanwege hun rechtstreekse en wettelijk voorziene betrokkenheid bij het vergunnings- en bouwproces. Op basis van de onderwijswetgeving komen technisch ingenieurs die zich

niet hebben laten assimileren tot industrieel ingenieur, echter niet in aanmerking. Volgens artikel 129, §5, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, is de graad van technisch ingenieur die de hogescholen of de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of van de Staat hebben verleend vóór het academiejaar 2004-2005, in het hogeschoolonderwijs van een cyclus of in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, gelijkgeschakeld met de graad van bachelor. Industrieel ingenieur is de graad van master. De mogelijkheid tot assimilatie van diploma's van technisch ingenieur bestaat evenwel niet langer. Dat is al het geval sinds maart 1992. Die termijn was van meet af aan ingeschreven in de wet van 18 februari 1977 en het uitvoeringsbesluit van 15 april 1977, waarmee de oprichting en de werking van de assimilatiecommissie werden geregeld. Wegens niet langer in werking, zijn de wet en het besluit uiteindelijk opgeheven met (artikel 351 van) het Hogescholendecreet van 13 juli 1994. Een niet-geassimileerd technisch ingenieur kan dan ook niet worden beschouwd als een industrieel ingenieur.

Uit de controles van het Vlaams Energieagentschap blijkt dat een aantal van hen zich als verslaggever op de markt heeft begeven. Om billijkheidsredenen wordt het nodig geacht het diploma technisch ingenieur toe te voegen aan de decretaal vastgelegde diplomavereiste voor verslaggevers. Enerzijds omdat er qua gevolgde opleiding geen verschil is tussen de geassimileerde technisch ingenieur, die wel in aanmerking komt om op te treden als verslaggever, en de niet-geassimileerde technisch ingenieur, en omdat deze laatste dus geacht wordt over voldoende garanties te beschikken betreffende de vereiste deskundigheid. Anderzijds omdat er op deze manier een ongelijkheid wordt weggewerkt, die ongewild is ontstaan ten gevolge van de onderwijswetgeving.

Artikelen 21, 23 en 24, 3°

In het Elektriciteitsdecreet werd, via een decreet van 25 mei 2007, een nieuwe definitie van “huishoudelijke afnemer” opgenomen. Die bestaat erin dat gemengde afnemers niet meer vallen onder de definitie van “huishoudelijke afnemer”. Gemengde afnemers zijn afnemers die gedomicilieerd zijn in een woning, maar bij wie het leveringscontract voor de levering van elektriciteit aan die woning, op naam staat van een rechtspersoon of btw-plichtige. Het gevolg van de wijziging van de definitie is dat de gratis kWh niet

meer moet worden toegekend aan de gemengde afnemers en dit vanaf 10 juli 2008, namelijk een jaar na publicatie van de gewijzigde definitie.

In een advies van 4 maart 2008 over de gratis kWh merkt de VREG evenwel op dat de toekenning van gratis kWh aan gemengde afnemers om administratieve redenen het best stopgezet kan worden op 31 december van een bepaald jaar, bijvoorbeeld op 31 december 2008. Dat zorgt ervoor dat er geen gratis kWh meer wordt toegekend aan die afnemers voor het jaar 2009 en volgende.

Carl DECALUWE

Bart MARTENS

Fientje MOERMAN

Jan PEUMANS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 18bis, §1, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt worden tussen de woorden “huishoudelijke afnemer,” en “per kalenderjaar” de woorden “en elke titularis van de aansluiting van een gebouw, zoals bedoeld in §4,” toegevoegd.

Artikel 3

In artikel 18bis, §4, van hetzelfde decreet worden in het eerste lid de woorden “slechts één aansluiting aanwezig is, waarvan” geschrapt en worden tussen de woorden “in het betrokken gebouw” en “, wordt de hoeveelheid elektriciteit” de woorden “en die niet over een aparte aansluiting beschikken” toegevoegd.

Artikel 4

In artikel 18bis, §5, van hetzelfde decreet worden in het eerste lid de woorden “wordt geleverd tijdens de normale daguren. Zij” en de woorden “tijdens die uren” alsook het tweede lid geschrapt.

Artikel 5

In artikel 3, 34°, van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt worden de punten a), b), b) en c), henummerd tot de punten a), b), c) en d).

Artikel 6

In hetzelfde artikel 3, 36°, worden tussen de woorden “het aantal ontsloten” en “gebouwen” en tussen de woorden “het totaal aantal” en “gebouwen” de woorden “wooneenheden en” toegevoegd.

Artikel 7

In hetzelfde artikel, 37°, worden tussen de woorden “het aantal aangesloten” en “gebouwen” en tussen de woorden “het totaal aantal” en “gebouwen” de woorden “wooneenheden en” toegevoegd.

Artikel 8

In hetzelfde artikel, 43°, worden de woorden “door een rechtspersoon of BTW-plichtige” vervangen door de woorden “door een onderneming, zoals bedoeld in artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een kruispuntbank voor ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen”.

Artikel 9

In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet wordt een artikel 17quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 17quater

Alle kosten die verbonden zijn aan het opzeggen van het leveringscontract van een wanbetaler door een leverancier komen voor rekening van de leverancier.”.

Artikel 10

In artikel 18bis, eerste lid, van hetzelfde decreet worden onder punt a) tussen de woorden “in 2020” en de woorden “voor die gebieden” en onder punt b) tussen de woorden “in 2020” en de woorden “in woongebieden” de woorden “bij een evenredige ontwikkeling van de aansluitingsgraad” toegevoegd.

Artikel 11

In hetzelfde artikel, derde lid, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Indien uit deze verslaggeving blijkt dat de aansluitingsgraad van de aardgasnetbeheerder zich niet evenredig ontwikkelt met de aansluitbaarheidsgraad,

kan de Vlaamse Regering de timing zoals bepaald in a) en b) herzien.”.

Artikel 12

In artikel 18ter, c), van hetzelfde decreet worden de woorden “overeenkomstig artikel 25bis” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 18quater”.

Artikel 13

In artikel 18ter van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in b) wordt het woord “woningen” vervangen door het woord “gebouwen” en de woorden “de woning” door de woorden “het gebouw”;
- 2° in c) wordt het woord “woningen” vervangen door het woord “gebouwen”.

Artikel 14

In artikel 18quater van hetzelfde decreet worden de woorden “De Vlaamse Regering kan via het technisch reglement bepalen” vervangen door de woorden “Het technisch reglement kan nader bepalen”.

Artikel 15

In het REG-decreet van 2 april 2004 wordt hoofdstuk IX, bestaande uit de artikelen 30 tot en met 34, opgeheven.

Artikel 16

Artikel 35 van hetzelfde decreet wordt vervangen door:

“Artikel 35

De Vlaamse Regering wint het advies in van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen over voorontwerpen van decreet en voor ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die betrekking hebben op het

energiebeleid met uitzondering van het begrotingsdecreet.”.

Artikel 17

In artikel 3 van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet, wordt in punt 14° tussen de woorden “te laten oprichten” en de woorden “om ze onder bezwarende titel te vervreemden” de woorden “of te verbouwen” ingevoegd.

Artikel 18

In hetzelfde artikel worden in punt 16° tussen de woorden “industriële ingenieur” en de woorden “of bio-ingenieur” telkens de woorden “, technisch ingenieur” ingevoegd.

Artikel 19

Aan artikel 12, §1, van hetzelfde decreet, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Indien een gebouw dat reeds voorlopig opgeleverd is, wordt verkocht voor een EPB-aangifte werd ingediend, blijft de oorspronkelijke houder van de stedenbouwkundige vergunning de aangifteplichtige.”.

Artikel 20

Aan artikel 20 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering kan aan de instrumenterende ambtenaar en aan derden verplichtingen opleggen in het kader van de uitvoering van de verplichtingen, vermeld in §1 en §2.”.

Artikel 21

In artikel 9, 1°, van het decreet van 25 mei 2007 tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elek-

triciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, worden de woorden “door een rechtspersoon of btw-plichtige” vervangen door de woorden “door een onderneming, zoals bedoeld in artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een kruispuntbank voor ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen”.

Artikel 22

Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt ingetrokken.

Artikel 23

In artikel 26 van hetzelfde decreet worden de woorden “de artikelen 9, 1°, en 15, 1°, die in werking treden een jaar na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad” vervangen door de woorden “artikel 9, 1°, dat in werking treedt op 1 januari 2009”.

Artikel 24

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° de artikelen 2 tot en met 4, die uitwerking hebben met ingang van 1 april 2008;
- 2° artikel 8, dat uitwerking heeft met ingang van 10 juli 2008;
- 3° de artikelen 9, 21 tot en met 23, die uitwerking hebben met ingang van 10 juli 2007.

Carl DECALUWE

Bart MARTENS

Fientje MOERMAN

Jan PEUMANS
